

Serenay Özkan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

14.07.2020

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Serenay Özkan
Viata.

#serenayözkan

www.dr.com.tr/Kitap/Viata/Edebiyat/Siir/Turk-Siiri/urunno=0001850089001

Mavi Ejder

Bir tün mehtap çıktı göğe
Şaye bir buluttu yelesindeki maviliği yutan
İnceden savurdu gök mavisini yelesini tüne
Dalya'nın taçları süzülüyor
Mehtap bir yasemin okşarcasına ejderi
Rüzgar yükseliyor
Yıldızlı kayığa az kaldı,şafak vakti
Bir kadının çıplak göğüslerinden bir gün geçerken
Ve mavi ejder
Şüzülürken
Ümit ve karanlıkta
Ve Tanrı'yı delirten
Maviyi rüzgâr savururken göğe
Yelesinden ak tüyler süzülüverdi tüne
Rüzgar yükseliyor
Yıldızlı kayıda bir mum
Yarı yanar ve ak
Yağmur serpildi
İnce ve ak maviye
Ve mavi ejder
Şaye bir sis
Rüzgarlı vadinin yolunu tutarken
Son bir kez savurdu yelesini göğe
Ve mavi ejderin mehtabı okşayadururken sevdayı.

Serenay Özkan

Viata

Gece ağaçların dalları kefen sayarmış
Aysa üstte çiçekleri
Ak gül elimde
Sokaklarda sürünmüş bir hilal
Yürüyorum rıhtıma karşı
Bir gül attım boğaza
Yaprakları sarı
Yürüyorum rıhtıma karşı
Geceye bir örtü
Sarı
Bir gül öpülmemiş
Sarı
Bir rüzgâr esti sarı, sarı
Ellerimdeki kan mı gül
Yoksa yerlere sürünmüş hilal mi kesilmiş sarı?

Serenay Özkan

Vurgulanan Denizin Şiddeti

Gece zehir yeşili,puslu karanlığı ufukta
Dolu bir rüzgâr geliyor kanadı kızıl
Aşk esiyorum gelsenize ehâlî! diyor
Yahut bilmiyor gülüm

İçimde bir denizin şiddeti güz yağmurlarını bırakıyor
Şimdi gelirim de nasıl takacaksın kanadı?
Yağmurda kuşlar uçamaz ki.

Serenay Özkan

Yalnızlıkların Efendisi

Ben yalnızlığın efendisi
Geceyi saran benim kara serçemdir
Kadifedir bahçelerim gecenin gecesinde
Ben yalnızlığın efendisi
Ölüdür kiraz bahçeleri
Anca dikerler bu bahçeye
Ben öldükten sonra bir kiraz bahçesi
Ben yalnızlığın efendisi
Sarhoşlarım vardır
Birbirindendirler yalancı
Çocuklarım vardır
Üstlerinde kara gelinlik
Işıklar söndü mü?
Şehirlerine bitiverirler
Hele griden maviye gözleri yaşlı mı?
Mehtaplarıma konuverirler
Sabahleyin dağların çimenleri yaralı
Kör bir kuş misali dinler semâ
Dantellerim siyah,
Banklarım yaralı,yalnız
Ben yalnızlığın efendisi...

Serenay Özkan

Yanıp Yıkılmadan Gökyüzü

Sen hiç bilir misin
Gökyüzüne baktığında
Kara umut görmeyi
Yanmayı her geceleyin
Peki niçin yanmalı?
Sevgiden, mutsuzluktan hüzünden
Belki de biz
Ve yanıp yıkılmadan gökyüzü
Ve daha sevebilirken
Hüznün çıplak teni
Baksak sarı çiçekler ve mavi göğsü
Belki de biz
Yanıp Yıkılmadan gökyüzü
Mavi kelebeklerden
Bir kadeh daha içemez
Göremezsek bir daha beyaz yıldız
Ve ak gece
Niçin sevmeli
Yanıp Yıkılmadan gökyüzü
Belki de biz
Bakamazsak
Sarı çiçekler
Ve mavi göğsü
Mezardaki ayınsa yalnızlığını
Kalpte
Bırakırsak daha söylemeden
Sevgiyi
Yanıp yıkılırsa gökyüzü
Ve daha yıkılmadan ki sevgi nasıl söylenir gökyüzü?

Serenay Özkan

Yıldızım A'zel

Gökyüzünde binbir yıldız
Ta orada bir parlaklık
Dedim ki:"A'zel..."
Gece edebi özler
Bir yağmur
İplik,iplik
Sokaklarda geceleysin
A'zelimdi dedi:
"Gidiyor musun ay ışığı?
Bir yıldız daha kaydı..."
Tül çekilmiş idi geceye ipekten
Gözleri idi şişt
Yağmurdur hiddetlendi
Dedim o vakit:
"A'zel..."
Ah,benim mehtap bile çıkmayan gecelerimde a'zel...
Olabilirsin atmış güllerimi
Olabilirsin çalmış senelerimi
Olabilirsin atmış kirli, yıkılmış
Olabilirsin sarmış;sarmalamış bedenimi
Yahut sensin karanlığın aydınlık meleği..."

Serenay Özkan